

Universitätsbibliothek Paderborn

D. Ioannis Ivsti Lanspergii Carthvsiani, Natione Bavari, Opvscvla Spiritvalia

ab ipso Autore partim Latinè, partim Germanicè euulgata

Orationibvs Variis, Et Ignitis aspirationum iaculis ad Deum, Deiparam
Virginem Mariam, cæterosq[ue] Sanctos - exercitijs item diuersis, tum
maximè Paßionis Dominicæ, eiusq[ue] matris, refertißimus

Landsberg, Johannes Justus

Coloniae Agrippinae, 1630

Pro patientia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45928](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45928)

cupiam. Iterum te obsecro per humilitatem cordis tui misericordissime Iesu, da mihi humilitatem spiritus, ut in me seruo tuo nihil vnquam de peste superbiæ aut vanæ gloriæ inueniatur. Dulcis Iesu libera & custodi me semper ab hoc malo, quocunque modo illud me possit inquinare: quandoquidem tot bonæ spei homines, & qui perfecti in gratia tua videbantur, ex hac peste perierunt, Amen.

Pro humilitate, Precatio alia.

Humillime Iesu, qui in hoc mundo vilia, acerba, probrosa & ignominiosa pro me passus es, da mihi profundissimam humilitatem, da mihi abyssalem cognitionem meæ vilitatis, qua contempler simul altitudinem & bonitatem diuinæ tuæ Maiestatis. Attendam quanta beneficia mihi contulisti, quantam paupertatem, poenam & ignominiam sustinisti pro me, hoc est, pro tam vili vermiculo terræ & sordido puluere, tanta Maiestas, tanta Sapientia, tanta bonitas. Et quanta è diuerso facinora, quantam ingratitude quatum contemptum ego rependi? Hæc quæso dulcissime Iesu sint omni momento in oculis, in corde, & in continua cogitatione mea, videlicet, tua bonitas atque maiestas, & mea prauitas ac vilitas ut insatiabili desiderio semper ardeam, & pro tui honore, & pro mei contemptu nihil me æstimans, nihil aliter de me sentiens, quam de vilissimo peccatore, & huius mundi omnium infimo atque nouissimo, & idcirco vilissima quæque ac nouissima eligam, omnibus creaturis indignum me sentiam, & de contemptu mei, atque iniurijs & molestijs ex toto corde gaudeam.

Eia pijsissime Iesu exaudi me, & infunde mihi humilitatem quantam tu in me velles maximè tibi acceptam. Rogo te pie & exorabilis Deus per omnipotentem & pijsissimam bonitatem tuam, qua iustificas impios, & viuificas mortuos; qui multas peccatores & non sunt, ut non permittas dirissimam pestem superbiæ dominari, nec aliquatenus inesse seruo tuo.

Dulcis Iesu, obsecro te per humilitatem cordis tui nunquam veniat in animam meam, nunquam in aliquod membrum corporis, aut sensum animæ meæ, quod superbiam, arrogantiam, propriam complacentiam, aut inanem gloriam villo modo redoleat, Amen.

Pro patientia, Precatio.

O Agne mansuetissime Domine mi Iesu Christe, obsecro te per ineffabilem mansuetudinem, & per mitissimam patientiam tuam, quam inter omnes iniurias, persecutiones, irrisiones & poenas in teipso vsque ad extremum vitæ punctum perfectissime exhibuisti, illustra cor meum gratia tua, & omnem amaritudinem, duritiam, iracundiam, impatientiamque in me mortifica, ut ad honorem acerbissimæ mortis tuæ, tuique amore æquanimiter, tranquille, ac desideranter suscipiam, libenter & hilariter sustineam omnem iniuriam, derisionem, confusionem, detractiōem, persecutionem, poenam, & quicquid triste, aut aduersum super me venerit. Omnia, dulcis Iesu, fac ut de manu providentiæ tuæ, cum laude & gratiarum actione suscipiam, & mansuetissimo, mitissimo, patientissimoque corde; imperturbabilem mentis tranquillitatem inter omnia tristia possideam, & aded nihil eorum quæ patior ad cor recipiam, ac si non mea, sed prorsus aliena aduersitas esset. Rogo ergo te dulcissime Iesu, ut nullo odio, nulla amaritudine, nullo rancore gratia tua cor meum sinat inquinari, sed dulcedinem, mansuetudinem, benignitatem, serenitatem atque perfectissimam charitatem ad omnes,

etiam

etiam inimicos & aduersantes mihi infundat atque confirmet. Infundé quæso mihi mitissimè Iesu ardentissimam charitatem, affectumq; patiendi quæcumque molesta & contraria pro te, quia tu tam molesta, tamq; indigna passus es pro me. Da mihi tantam charitatem & patientiam, vt nullis passionibus aut molestijs ad eò possim vnquam fatigari, quin maiora & grauiora semper desiderem pati, Amen.

Pro abnegatione & patientia in aduersis, Precatio.

Dulcissime Domine Iesu Christe, da mihi misero peccatori crucem veræ penitentia feruenter amplecti, tuæ passionis vestigia imitari, atque per viam perfectissimæ abnegationis te sequi: ea quæ in mundo sunt blanda aut delectabilia execrari, & pro tui amore quæcumque dura & aduersa desiderijs sitibundis amplecti, Amen.

Pro mititate, Precatio.

OIesu mitissimè, qui stupendum & admirandum mititatis & patientiæ nobis exemplum in tua passione reliquisti, ita vt ne vnum verbulum amarum omnibus inimicis & tortoribus tuis responderis, aut impatienciæ aliquid signum demonstraueris, da mihi misero veram cordis mititatem & mansuetudinem, ne vnquam in aduersis casibus frangar, aut repentina ira vel vlciscendi passione permotus inimicis meis mala pro malis rependam. Transseat quælo Domine virtus amarissimæ passionis tuæ omnia interiora mea, atq; ad omnem iniuriam, molestiam, contumeliam perferendam promptum me reddat. Da præterea mihi gratiam tuam ne humana pertimescam iudicia, neque proximorum meorum increpationes indigno aut amaro recipiam animo, sed semper & ex animo optem, ab omnibus argui & reprehendi, quatenus hac occasione omnes superbiz & impatienciæ motus in me conterantur, meiq; despectio & contemptus indies magis ac magis excreseat, Amen.

Pro fortitudine animi in aduersorum persequente, Precatio.

OIesu amabilissime, admoneo te illius ardentissimæ & admirandæ charitatis, qua toties tuorum discipulorum corda es consolatus, & ad futuras tentationes, vexationes, & hominum malignorum persequutiones benigne tollerandas præmonuisti, dicens: *Nolite timere eos qui corpus occidunt, animam autem occidere non possunt. Item: Non turbetur cor vestrum neque formidet. Item: Si me persequuti sunt, & vos persequantur, dignare & me in omni aduersitate & malorum persequente confortare & animare, ne succumbam, aut hostium importunitate aut nimia malignitate à te Deo meo exturber, neq; hac ratione tuam gratiam hastenus misericorditer mihi indultam amittam, meq; ipsum miseris extremis inuoluam. Ah Iesu superducissime, qui ipse in te expertus es, quàm durum quàmq; molestum & difficile sit sensualitati, aduersari, & hominum improborum improbos sufferre mores, noli me obsecro in hac despiciere hora, cum vndique ingruant tentationes, foris pugna, intus timores & daemonum callidissimæ suggestiones, carnis quoque indomitæ illecebræ, & id genus alia: sed pro solita tua pietate oculos tuos ad me conuerte, atque auxilium gratiæ tuæ mihi impende.*

Ah Iesu clementissime, en tibi soli, ab omnibus derelictus, omniumq; charorum auxilio destitutus, conqueror, quod non valeam vltra, nisi cito succurras, hostibus meis resistere, neque eorum diutius sustinere impetum. Adiuua igitur me

VIR-

Matth. 10.
v. 28.
Ioan. 14. v. 1.
& 27.
Ioan. 15. v. 20